

AMFITEATREGREC

GR&C | Festival
de Barcelona

Pere Arquillué

JERUSALEM

de JEZ BUTTERWORTH

Direcció

**Julio
Manrique**

**Elena Tarrats
Chantal Aimée
David Olivares
Marc Rodríguez
Víctor Pi
Guillem Balart
Adrian Grösser
Anna Castells
Clara de Ramon
Albert Ribalta
Jan Gavilan
Max Sampietro**

Jerusalem

William Blake

And did those feet in ancient time
Walk upon England's mountains green
And was the Holy Lamb of God
On England's pleasant pastures seen

And did the Countenance Divine
Shine forth upon our clouded hills
And was Jerusalem builded here
Among these dark Satanic mills

Bring me my bow of burning gold
Bring me my arrows of desire
Bring me my spear - O clouds unfold
Bring me my chariot of fire

I will not cease from mental fight
Nor shall my sword sleep in my hand
'Til we have built Jerusalem
In England's green and pleasant land

En la seva primera direcció a l'amfiteatre del Teatre Grec, Julio Manrique porta a escena la versió en llengua catalana de **Jerusalem**, un text extremament original i singular de Jez Butterworth. Un muntatge transgressor que va deixar fascinat el públic britànic en la seva estrena l'any 2009, i que arriba a l'amfiteatre del Grec durant 3 úniques funcions, de l'1 al 3 de juliol.

Pere Arquillué es posa a la pell de Johnny "el Gall" Byron, l'antiheroi protagonista d'aquest peculiar relat romàntic. Un esperit irreductible que camina entre el diví i l'humà. Un *Falstaff* modern, decadent i patètic, però també valent i agosarat. Elena Tarrats, Chantal Aimée, David Olivares, Marc Rodríguez, Víctor Pi, Guillem Balart, Adrian Grösser, Anna Castells, Clara de Ramon i Albert Ribalta completen el repartiment d'aquesta producció del Grec 2019 Festival de Barcelona, el Teatre Romea i el Centro Dramático Nacional.

Jerusalem és una obra dionisiaca, la celebració del caos, el desordre i la llibertat. Una comèdia shakespeariana moderna de dimensions èpiques que parteix de les essències de l'antiga Anglaterra per reflexionar sobre la fi de les utopies. El muntatge s'inspira en la lletra de la cançó amb el mateix nom, creada per Sir Hubert Perry el 1916 a partir d'uns versos de l'artista i poeta William Blake recollits en el prefaci de *Milton* (1804), poema dedicat a John Milton. El tema es va convertir en un dels himnes no oficials d'Anglaterra i va sonar en totes les esglésies del país.

Sinopsi

És el dia de Sant Jordi, patró d'Anglaterra, i en una localitat rural que aquell dia acull la fira del comtat, Johnny "el Gall" Byron surt del remolc on viu. Les autoritats el volen desnonar per poder construir al solar que ocupa i un pinxo li vol clavar una pallissa... És l'home més odiat del poble? Potser, però també és el més estimat: els amics volen que surti amb ells de festa i el seu fill el reclama perquè passin junts el dia visitant la fira... És una mena de Falstaff del nostre temps, un personatge modern però que al·ludeix constantment a una Anglaterra medieval idealitzada mentre beu, consumeix drogues o eludeix les autoritats que el persegueixen... Tot plegat constitueix el retrat d'una Gran Bretanya que perd el contacte amb les arrels, l'estampa d'un món rural esclau dels seus propis mites que, en fer paleses les seves realitats més ombrívoles, fa miques les visions idealitzades de la vella Albíó.

La crítica internacional n'ha dit

"Un esdeveniment imperdible." *Daily Telegraph*

"Fantàstica, impactant i fresca." *The Times*

"No te la pots perdre." *The Independent*

"Refrescant, humana, commovedora i perversament divertida."
Evening Standard

"Aquesta obra és sensacional." *Financial Times*

"Un fascinant himne a Anglaterra." *The Daily Express*

Fitxa

Autor: **Jez Butterworth**

Traducció: **Cristina Genebat**

Direcció: **Julio Manrique**

Amb: **Pere Arquillué, Elena Tarrats, Chantal Aimée, David Olivares, Marc Rodríguez, Víctor Pi, Guillem Balart, Adrián Grösser, Anna Castells, Clara de Ramon, Albert Ribalta, Jan Gavilan i Max Sampietro**

Escenografia: **Alejandro Andújar**

Vestuari: **Maria Armengol**

Il·luminació: **Jaume Ventura**

Espai sonor: **Damien Bazin**

Audiovisuals: **Francesc Isern**

Caracterització: **Núria Llunell**

Moviment: **Natalie Labiano**

Assessorament musical: **Carles Pedragosa**

Ajudant de direcció: **Xavi Ricart**

Ajudant d'escenografia: **Sergi Corbera**

Ajudant de vestuari i confecció: **Marta Pell**

Direcció de producció: **Maite Pijuan**

Cap de producció: **Marina Vilardell**

Producció: **Mireia Farrarons**

Director d'oficina tècnica: **Moi Cuenca**

Oficina tècnica: **David Ruiz**

Regidoria: **Ainhoa Bernaola**

Sastreria: **Rosario Macias**

Utilleria: **Marcel Solé**

Tècnic de so: **Roger Giménez**

Tècnic microfonista: **David Garcia**

Tècnic maquinaria: **Luca Cortellini**

Construcció escenografia:

Pascualín estructures, Marc Martí, David Ruano i Irene "Nené" Fernández.

Estudiant en pràctiques: **Anna Pitarch**

Agraïments: **La Perla 29, Museu de Ciències Naturals de Barcelona**

Col·laboradors:

Estrella Damm, Montibello i Punto Blanco

Una producció

Grec 2019 Festival de Barcelona, Teatre Romea i Centro Dramático Nacional

Text del director

Jerusalem és una obra enorme. Abassegadora. Com un gegant. Com un exèrcit de gegants. Com una nit de festa memorable.

Un conte punk amb danses morris i reines de maig, i drogues i versos i riures i cants, que conté l'energia necessària per moure una muntanya i després s'enlaira, lleugera, ingràvida, com la darrera nota que desafina un borratxo, travessant la nit. I també és, com solen ser-ho les grans obres, misteriosa, fonedissa i inabastable. Com un truc de mans, com una fada que s'esvaeix enmig del bosc. El bosc frondós, exuberant i màgic d'Anglaterra. El paisatge mític, ancestral, dels boscos d'Anglaterra. El bosc de Sherwood. El bosc d'Arden. Tots els boscos. El lloc on es perden les ànimes abans de tornar-se a trobar. Jerusalem és el bosc i el bosc és "el Gall". Johnny Byron "el Gall". L'antiheroi romàntic. El "prota" de la festa. L'astre sol. Un borratxo prudent. Un pirata sonat. Un ogre, un visionari, un camell detestable. Un gitano fatxenda i tronat inventant-se el món des d'una caravana. Un cop i un altre. El putxo flautista d'Hamelín passat de rosca. I William Blake i Jezz Butterworth i Sir John Falstaff. Un trol okupa, un insubmís, un monarca. El rei del bosc de Flintock. La llegenda de Wiltshire. El drac que protegeix la princesa del temible Sant Jordi. El "camell" que inventa les històries més estrafolàries. Un boig, un farsant, un místic, un geni, un penjat, un moribund, un rebel, un malalt, un poeta, un pària. El mateix Jesucrist, per què no. Un Crist viciós i burleta que aixeca dos dits al món. Somrient. Humil i arrogant. Ensenyant les dents. Desafiant. Johnny Byron "el Gall". Déu i diable. Un home. Un tros d'eternitat. Imperfecte. Infinit. Insondable.

Julio Manrique

“It is an almost mystical experience to begin to write a play, to be inspired to do so. It’s coming from somewhere that isn’t you. Technique is not enough.”

Jez Butterworth, autor

Autor britànic, ha desenvolupat la seva trajectòria com a dramaturg i guionista de cinema. És considerat un dels autors més rellevants de la seva generació, així com el dramaturg britànic més aclamat per la crítica i el més reeixit des d’un punt de vista comercial del segle XXI. The Guardian ha qualificat Butterworth com “un dramaturg sense igual”; mentre que per a The Newyorker és “un dramaturg que investiga els seus instints més salvatges”.

Segons ell mateix ha reconegut, els seus textos han estat influenciats pel guanyador del Premi Nobel de Literatura, Harold Pinter. “Conec i admiro enormement Harold Pinter. Té una gran influència en mi. Les converses amb ell han inspirat la meua feina”, ha declarat Butterworth.

Les seves obres es fan ressò d’històries fascinants protagonitzades per éssers excèntrics que transmeten l’eco d’ansietats socials contemporànies generalitzades. Mitjançant diàlegs impredecibles i carregats d’humor àcid, aquests personatges descobreixen vincles entre el seu passat inquietant i les incerteses del present. Les seves creacions també inclouen expressions sorprenents de violència i generositat, carregades d’imatges poètiques.

En els darrers vint-i-cinc anys, ha escrit nou peces teatrals: *The Ferryman* (2017), *The River* (2012), *Jerusalem* (2008), *Parlour Song* (2008), *The Night Heron* (2002), *The Winterling* (1996), *Mojo* (1995), *Huge* (1993) i *I Believe In Love* (1992). Les seves obres han estat guardonades amb dos premis Olivier (*Mojo*, el 1996, i *The Ferryman*, el 2018), tres Evening Stantard (*Mojo* el 1996, *Jerusalem* el 2009 i *The Ferryman*, el 2018), quatre premis Writer’s Guild i tres premis de la Crítica (*Mojo* el 1996 i *The Ferryman*, el 2018) i tres Evening Stantard (*Mojo* el 1996, *Jerusalem* el 2009, i *The Ferryman*, el 2018). I l’any 2007, l’Acadèmia Americana de les Arts i les Lletres li va concedir el premi E. M. Forster.

En l’àmbit del cinema i en col·laboració amb els seus germans John-Henry i Tom, ha escrit crèdits eclèctics com: *Fair Game*, *Get on Up* (2014), *Edge of tomorrow* (2014), *Black Mass* (2015), *Spectre* (2015), *Huge* (2009), *La última legión* (2007) i *...* (2001).

Julio Manrique, director

És llicenciat en Dret per la Universitat Pompeu Fabra i ha rebut formació en Interpretació a l'Institut del Teatre. Ha alternat les tasques d'actor i director d'escena i, puntualment, la de dramaturg. Entre el 2011 i el 2013 va ser director artístic del Teatre Romea; i, durant els últims anys, ha realitzat diversos projectes com a actor i director per a la productora La Brutal, de la qual n'és cofundador, juntament amb David Selvas. L'any 1998 va ser becat per la Unió de Teatres d'Europa per participar en un taller internacional d'investigació sobre l'obra de Shakespeare, impartit per Bruce Mayers, membre fundador i actor habitual de la companyia de Peter Brook, director amb qui va treballar l'any 2001.

Els últims muntatges teatrals que ha dirigit han estat: *La reina de la bellesa* de Leenane, de Martin McDonagh (Biblioteca de Catalunya, 2019); *L'habitació del costat* (The Vibrator Play), de Sarah Ruhl (La Villarroel, 2018); *E.V.A.*, coescrit amb Cristina Genebat i Marc Artigau (Teatre Romea i Grec 2017 Festival de Barcelona); *L'àncora salvatge*, adaptació del clàssic de Henrik Ibsen (Teatre Lliure, 2017); *La treva* (*Time Stand Still*), de Donald Margulies (La Villarroel, 2016/17); *El curiós incident del gos a mitjanit*, adaptació de Simon Stephens de la novel·la de Mark Haddon (Teatre Lliure, 2015 i 2016); *La partida* (*Dealer's Choice*), de Patrick Marber (Teatre Goya 2014 i Grec 2013 Festival de Barcelona); *Roberto Zucco*, de Bernard-Marie Koltès (Teatre Romea 2013); *American Buffalo*, de David Mamet (Teatre Lliure, 2010), i *Product*, de Marc Ravenhill (Sala Beckett, 2009); entre d'altres.

Com a actor gaudeix d'un ampli recorregut on ha treballat a muntatges com: *Èdip*, dirigit per Oriol Broggi (Teatre Romea, 2018); *Don Joan*, una adaptació del clàssic de Molière dirigida per David Selvas (TNC i Teatre Goya, 2017); *Una altra pel·lícula* (*Speed-The-Plow*) de David Mamet dirigida per ell mateix (Festival Temporada Alta i Teatre Borràs, 2016); *L'orfe del Clan dels Zhao*, de Ji Junxiang, sota les ordres d'Oriol Broggi (Teatre Romea, 2015), muntatge amb el qual va guanyar el Premi Butaca 2013/14 al millor actor; *Hamlet*, de William Shakespeare, direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2009), interpretació que el va portar a guanyar el Premi de la Crítica 2008/09 al millor actor; *La forma de les coses*, de Neil Labute, dirigida per ell mateix (Teatre Lliure, 2008), muntatge amb el qual va ser guardonat amb el Premi Butaca 2007/08 a la millor direcció; *Otelo*, de William Shakespeare, direcció Carlota Subirós (Festival de Almagro, 2007); *European House*, direcció d'Àlex Rigola (Festival de Melbourne, 2007); *El pes de la palla*, de Terenci Moix, direcció de Xavier Albertí (Teatre Romea, 2004), Premi Àngel d'or al millor actor; *Juli Cèsar*, de William Shakespeare, direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure, 2002); *Far Away*, de Caryl Churchill, direcció de Peter Brook (Theatre Des Bouffes du Nord, 2001), *Titus Andrònic*, de William Shakespeare, direcció d'Àlex Rigola (Festival Grec, 2000); *Ànsia*, de Sarah Kane, direcció de Xavier Albertí (STI-CC i Sala Muntaner, 2000), any en què va guanyar el Premi de la Crítica al millor actor per les seves interpretacions a *Ànsia* i *Titus Andrònic*, i *Salvats*, d'Edward Bond, direcció de Josep Maria Mestres (Teatre Lliure, 1997); entre una multitud de muntatges més.

Diversos guardons reconeixen la seva extensa trajectòria com a actor i director: el premi Max 2018 al millor director, diversos premis butaca en les categories de millor director i millor actor, i diversos premis de la Crítica en la categoria de millor actor, entre d'altres.

Pere Arquillué, actor

Actor amb una extensíssima trajectòria tant en teatre com en cinema i televisió. En actiu des de 1990, durant els últims anys destaca la seva participació en obres de teatre com: *Àngels a Amèrica*, de Tony Kushner, dirigida per David Selvas (Teatre Lliure, 2018); *Blasted*, de Sarah Kane, dirigida per Alicia Gorina (TNC, 2018); *Primer amor*, de Samuel Beckett, i direcció de Miquel Gorriz (versió castellana 2018, i catalana 2010); *Art*, de Yasmina Reza, dirigida per Miquel Gorriz (2016); *El preu*, d'Arthur Miller, dirigida per Sílvia Munt (2016); *Victòria*, escrita i dirigida per Pau Miró (2016); *Krum*, de Hanoch Levin, dirigida per Carme Portaceli (2015); *Els veïns de dalt*, escrita i dirigida per Cesc Gay (2014-2015); *Un enemic del poble*, de Henrik Ibsen, dirigida per Miguel del Arco (2014); *Qui té por de Virginia Woolf?*, d'Edward Albee, dirigida per Daniel Veronese (2011-2013); *Cyrano de Bergerac*, d'Edmond Rostand, dirigida per Oriol Broggi (2012-2013), i *L'arquitecte*, de David Greig, dirigida per Julio Manrique (2011), entre moltes d'altres.

També ha treballat sota la direcció de Xavier Albertí, Mario Gas, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Rafel Duran, Lluís Homar, Ariel García Valdés, Joan Ollé, Rosa M. Sardà, Josep M. Flotats, Georges Lavaudant, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Gerardo Vera, entre d'altres.

En l'àmbit del cinema, ha participat en una quinzena de pel·lícules sota les ordres de Ventura Pons, Josep M. Forn, Carlos Saura i Fernando León de Aranoa, entre d'altres.

En televisió i en els últims anys, destaca la seva participació a les sèries *Félix* (de Movistar+, 2018), *Sé quién eres*, *La Riera*, *Cazadores de hombres* i *Mar de fons*. I en telefilms com *El pallaso i el Führer*, i en docuficcions com *Suñol, un crít valent*, entre d'altres.

Ha rebut una desena de premis, entre els quals destaquen: el Premi Nacional de Cultura en la modalitat de teatre, atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (2011); tres premis Butaca a millor actor de teatre (2008, 2011 i 2012); tres premis de la Crítica Teatral a la interpretació (1997, 2009 i 2019); el Premi Ciutat de Barcelona 2011; premi de l'Associació d'actors i directors de Catalunya (1994), i el premi Jordi Dauder de la Mostra de Cinema Llatinoamericà de Lleida (2013).

Chantal Aimée, actriu

Llicenciada en art dramàtic a l'Institut del Teatre de Barcelona, també ha cursat el postgrau en tècniques teatrals aplicades a la intervenció psicoterapèutica de la Universitat de Girona. Ha obtingut el Certificat de Professionalitat de Docència a la Fundació Pere Tarrés de Barcelona (2018) i ha dut a terme diversos *stages* i *workshops* amb James de Paul, Núria Michavila, Carol Rosenfeld, HB Studio, Nova York, Franco di Francescantonio, Núria Espert i Stuart Hopps, P. Cherns i S. Weston, i Lambda School Londres.

Com a actriu ha format part de muntatges com *Equus*, de P. Shaffer, i direcció de Denis Fornés (Teatre la Massa, 2018); *E.V.A.*, de Cristina Genebat, M. Artigau i Julio Manrique, dirigit per Julio Manrique (Teatre Romea, 2018); *Revolta de bruixes*, de Benet i Jornet, i direcció de Juan Carlos Martel (Teatre Lliure, 2017); *Tu no surts a la foto*, d'Enric Nolla, sota la direcció d'Antonio Simón (TNC, 2016), i *Coriol·là*, de William Shakespeare i direcció d'Àlex Rigola (2012).

Durant el període 2005-2011 va formar part de la companyia del Teatre Lliure, amb la qual ha participat en projectes nacionals i internacionals com: *Gata sobre teulada de zinc calenta* (2010-2011), de l'autor T. Williams, i direcció d'Àlex Rigola; *Nixon Frost*, de Morgan Freeman, sota la direcció d'Àlex Rigola (2009-2010); *Rock'n'roll*, de Tom Stoppard, i direcció d'Àlex Rigola (2008-2009); *El bordell*, de Lluïsa Cunillé, dirigit per Xavier Albertí (2008-2009); *Dead cat Bouce*, de Chris Kondek (2008-09); *La torre de la Défense*, de Copi, i direcció de Marcial di Fonzo Bo (2007-2008); *2666*, de Roberto Bolaño, i direcció d'Àlex Rigola (2007-2008); *El buñuelo de Hamlet*, de Luis Buñuel i Pepín Bello, i direcció d'Àlex Rigola (2007-2008); *Dia de partit*, de David Plana, i direcció de Rafel Duran (2007-2008); *Otel·lo*, de William Shakespeare, i direcció de Carlota Subirós (2006-2007); *Arbusht*, de Paco Zarzoso, i direcció d'Àlex Rigola (2006-2007); *El dúo de La africana*, de Xavier Albertí i Lluïsa Cunillé (2006-2007); *European House*, escrita i dirigida per Àlex Rigola (2005-2006); *Santa Joana dels Escorxadors*, de Bertolt Brecht, i direcció d'Àlex Rigola (gira 2005-2006), i *Ricard 3r*, de William Shakespeare, amb direcció d'Àlex Rigola (2005-2006).

En televisió també ha participat en un gran nombre de sèries i programes televisius tals com: *Res no tornarà a ser com abans*, *Kubala*, *Moreno i Manchón*, *L'Enigma Giacomo*, *Majoria absoluta*, *Jet Lag*, *Laberint d'ombres*, *Oh! Espanya*, *Sitges*, *Estació d'enllaç*, *Tots a cent* i *Graduï's, ara pot*, de TV3; *La saga de los Clark*, de Canal+, i *Le grand battre*, de TV3, TVE i TVFR. I pel que fa al cinema, ha participat en pel·lícules com: *Evolution*, de Lucile Hadzihailovic; *Los últimos días*, amb direcció dels Germans Pastor; *El final de la noche*, del director Patxi Barco; *En la ciudad*, amb direcció de Cesc Gay; *L'illa de l'holandès*, direcció de Sigfried Monleon Oberón i Nisa; *Mecánicas Celestes* (França), de Fina Torres, i *Rateta rateta*, de Francesc Bellmunt.

Ha estat nominada als premis Butaca per les seves interpretacions a *La casa de Bernarda Alba* (2011), *Ricard 3r* (2006) i *Gata sobre una teulada de zinc calenta* (2011).

Marc Rodríguez, actor

Estudia interpretació a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Els projectes teatrals més recents dels quals ha format part són: *Un, ningú, cent mil*, de Ferran Utzet (Biblioteca de Catalunya, 2019); *NOSaltres – Sis personatges, homentage a Tomás Giner*, de Juan Carlos Martel Bayod (Teatre Lliure, 2018); *Bull*, de Mike Bartlett, dirigit per Pau Roca (La Villarroel, 2018); *Ignots*, de Ramon Madaula (El Maldà, 2017); *L'hostalera*, de Carlo Goldoni, amb direcció de Pau Carrió (Biblioteca de Catalunya, 2017); *A teatro con Eduardo*, d'Eduardo de Filippo, i direcció de Lluís Pasqual (Teatre Lliure, 2016); *Caím i Abel*, de Marc Artigau (Biblioteca de Catalunya, 2016); *Premis i càstigs*, de T de Teatre i direcció de Ciro Zorzoli (Teatre Lliure, 2015); *La partida*, de Patrick Marber, i direcció de Julio Manrique (Teatre Romea 2014 i Teatre Goya 2015); *Coriolà*, de William Shakespeare, i direcció d'Àlex Rigola (2012); *Llum de guàrdia* de Sergi Pompermayer i Julio Manrique (Teatre Romea, 2011), i *Hamlet*, de William Shakespeare, i direcció d'Oriol Broggi (2009), entre d'altres.

L'any 2009 va guanyar el premi d'interpretació de la Crítica de Barcelona pel seu paper a *La forma de les coses*, de Neil LaBute.

També ha participat a una multiplicitat de sèries i programes televisius, com ara *Polònia, Benvinguts a la família* i *Crackòvia*, de TV3; *Mira lo que has hecho*, de Movistar+, i *Sé quien eres*, de Telecinco. Durant el 2019 i en l'àmbit del cinema, ha participat a *El fotógrafo de Mauthausen*, dirigida per Mar Targarona, i a *Superlópez*, dirigida per Javier Ruiz Caldera.

Albert Ribalta, actor

Diplomat en Interpretació per l'Institut del Teatre de Terrassa (1990) i diplomad en Direcció de Cinema pel CECC (1993). Ha treballat, entre d'altres, amb els directors Lluís Pascual, Manuel Dueso, Josep Maria Mestres, Oriol Broggi, Carlota Subirós, Carol López, Xicu Massó, Ferran Madico i Àlex Rigola.

Amb T de Teatre ha participat en els muntatges: *E.V.A.*, de Marc Artigau, Cristina Genebat i Julio Manrique, i direcció de Julio Manrique (Teatre Romea, 2017-2018); *Delicades*, escrita i dirigida per Alfredo Sanzol (Teatre Poliorama, 2010); *Aventura!*, escrita i dirigida per Alfredo Sanzol (2012), i *Premis i càstigs*, de Ciro Zorzoli (Teatre Lliure, 2015), així com a la sèrie de televisió *Jet Lag* (sis temporades). Junt amb Xavier Mira i Marta Pérez, Albert Ribalta ha coescrit els muntatges *Nelly Blue* i *Operació Moldàvia*, dirigits per Marta Pérez i interpretats per ell mateix i X. Mira. Amb Xavier Bertran va fundar la companyia La Mòmia i ha intervingut en tres muntatges de la companyia: *Tracti'm de vos*, *Iconoclasta* i *De cara a la paret*. També va ser membre fundador de la coral Follim Follam.

Ha treballat en diverses sèries i programes de televisió a TV3 (*Nit i dia*, *39+1*, *KMM*, *La Sagrada Família*, *Via Augusta*, *Plats bruts* i *Set de nit*), a Telecinco (*La que se avecina*, *Aída* i *Hospital Central*) i a Canal Plus (*La noche americana*).

En cinema ha treballat en les pel·lícules: *7 razones para huir*, de Gerard Quinto, Esteve Soler i David Torras; *El club de los buenos infieles*, de Lluís Segura; *La maniobra de Heimlich*, de Manolo Vázquez; *El gran Vázquez*, d'Óscar Aibar, i *13 días de octubre*, de Carlos Marqués. I a les *TV movies*: *Volaré*, de Joaquim Oristrell (2012) i *13 dies d'octubre*, de Carlos Marqués-Marcet (2015).

Victor Pi, actor

És actor de cinema, teatre i televisió. Al llarg de la seva carrera ha treballat sota la direcció de Josep Maria Flotats, Jérôme Savary, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Carles Alfaro, Joan Ollé, Ramón Simó i Mario Gas, entre d'altres.

Dels últims muntatges teatrals en què ha participat cal destacar: *Dybbukk*, de Jan Vilanova, amb direcció de Pau Roca (Sala Beckett, 2017); *La importància de ser Frank*, d'Oscar Wilde (Teatre Akadèmia, 2015-16); *Llibertat!*, de Santiago Rusiñol (TNC, 2013); *La dona justa*, de Sándor Márai (CAER i Teatre Borràs, 2010) o *Lleons*, de Pau Miró (TNC, 2009). En televisió ha treballat a les sèries *Recordar*, *peligro de muerte*, *Crónica negra*, *Brigada central*, *Qui?*, *Un día volveré*, *Estació d'enllaç*, *Nissaga de poder*, *Jet-Lag*, *Majoria absoluta*, *El cor de la ciutat*, *Ventdelplà*, *Habitaciones cerradas*, i en nombroses *TV-movies*.

Elena Tarrats, actriu

Actriu, cantant i *performer*. Inicia la seva formació artística a l'Escola de Teatre Musical Memory de Barcelona. Actualment, està immersa en la investigació de la creativitat en acció mitjançant el mètode *Keep Moving*, de Mercedes Boronat.

En teatre ha treballat en muntatges com: *Maremar*, de Dagoll Dagom (Teatre Poliorama, 2018); *El llibertí*, d'Eric-Emmanuel Schmitt, i direcció de Joan Lluís Bozzo (Teatre Poliorama, 2018); *L'ànec salvatge*, de Henrik Ibsen, amb direcció de Julio Manrique (Teatre Lliure, 2017); *L'avar*, de Molière, amb direcció de Josep Maria Mestres (Teatre Goya, 2015); *Mar i cel*, musical de Dagoll Dagom (Teatre Victòria, 2015); *Joc de miralls*, d'Annie Baker, dirigit per Juan Carlos Martel (Teatre Lliure, 2015); els micromusicals *Si quieres dulce no pidas calamares* i *Campamentos*, de David Pintó i Marc Sambola (2014); els musicals *Generació de merda (Un musical de llum i de color)*, de Xavi Morató i música de Gerard Sesé (Jove Teatre Regina, 2014); *Tot és fum. L'amor en cinc intents*, dirigida per Míriam Escurriola i amb música de Clara Peya (Grec Festival de Barcelona, 2013); els texts *Onze.nou.CATORZE(1714)*, dirigit per Pere Planella (Born Centre Cultural i gira, 2014); *El último día de Febrero* (2012-2013) i *Espriu són sis* (2013), ambdós de la companyia La Hydra; *Límits*, de Marta Solé (Sala Beckett i gira, 2012); *Hora a las tres*, de Marta Solé Bonay, i direcció de Marc Vilavella (2012), i *Dreamin and rappin*, dirigit per Moisès Maicas (gira 2011).

Clara de Ramon, actriu

Graduada en art dramàtic per l'Institut del Teatre i amb estudis de música, cant i dansa, completa la seva formació amb Pablo Messiez, Ivan Morales i Kari Margolis.

En teatre, ha participat als muntatges *La bona persona de Sezuan*, de Bertolt Brecht, amb direcció d'Oriol Broggi (TNC, 2019); *Èdip*, de Sòfocles, amb versió de Jeroni Rubió Rodon i direcció d'Oriol Broggi (Teatre Romea, 2018); *Boscós*, de Wajdi Mouawad, i direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2017); *Hamlet*, de William Shakespeare, amb versió i direcció de Pau Carrió (Teatre Lliure, 2017); *Dansa d'Agost*, de Brian Friel, i direcció de Ferran Utzet (gira 2016); *Caïm i Abel*, escrita i dirigida per Marc Artigau (Biblioteca de Catalunya, 2016); *La tortuga de Califòrnia*, de Daniela Feixas, amb direcció de Lurdes Barba (Festival Grec de Barcelona, 2015); *No feu bromes amb l'amor*, d'Alfred de Musset, i direcció de Natalia Menéndez (TNC, 2015), i *Agost*, de Tracy Letts, i direcció de Sergi Belbel (TNC, 2010-2012), entre d'altres.

En televisió, ha treballat a les sèries: *Kubala, Moreno i Manchón*, de TV3; *La sonata del silenci*, de TVE, i *Vida perfecta*, de Movistar+. En cinema, a la pel·lícula *Blog*, dirigida per Elena Trapé (2009), i *My first highway*, dirigida per Kevin Meul (2015).

Adrian Grösser, actor

Format a l'escola d'arts escèniques Celestí Bellera i a l'institut teatral Schauspielfabrik, a Berlín. Màster en interpretació per l'Escola de cinema Nou. Ha completat la seva formació amb cursos impartits per Sandra Monclús, Txiki Berrahondo o Isaac Alcayde, entre d'altres.

En teatre ha participat a muntatges com *Purpurina* (2016) i *Paradise* (Teatre Poliorama i gira, 2016-2017), dirigits per Oriol Vila i Raquel Salvador, i *Tito Bodegas*, dirigit per Adrian Grösser i Àlex Macías (gira, 2014-2015).

A la televisió, ha format part de sèries d'èxit com *Merlí*, de TV3 (2015-2017). També ha participat a *Polònia*, de TV3, *La Fossa* (per estrenar) i *Èxode* (per estrenar). En cinema ha format part de les pel·lícules *El sitio de Otto*, dirigida per Oriol Puig (2018), i *Hogar*, dirigida per David Pastor i Àlex Pastor (per estrenar).

Anna Castells, actriu

Graduada en Art Dramàtic al Col·legi de Teatre de Barcelona. Ha ampliat la seva formació teatral al costat de Raimon Molins, Titzina Teatro o Pepping Tom. També ha rebut formació en dansa contemporània i cant modern. És membre de la companyia Les Lloronas, amb la qual han creat l'espectacle Lloronas, un text de petit format escrit i dirigit per Jaume Viñas.

En teatre ha format part de muntatges com *Maremar*, musical de Dagoll Dagom (Teatre Poliorama 2018 i gira 2019); *El poema de Guilgamesh, rei d'Uruk*, versió de Jeroni Rubió Rodon i direcció d'Oriol Broggi (Amfiteatre Teatre Grec, 2018); *Escenes de filosofia i teatre*, amb direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2017), i *Les Mamies*, d'Anna Castells i Alice Sorin, amb direcció d'Iona Balcells (Círcol Maldà, 2017), entre d'altres. Ha estat ajudant de direcció d'Oriol Broggi a *Boscós*, de Wajdi Mouawad, i direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2017), i *Bodas de sangre*, de Federico García Lorca, i direcció d'Oriol Broggi (Biblioteca de Catalunya, 2016-2017).

Guillem Balart, actor

Actualment està cursant interpretació a l'Institut del Teatre. Format a l'Escola d'Arts i Oficis de Vic, ha completat la seva formació amb cursos de teatre musical, dansa i poesia.

Els últims muntatges teatrals en què ha participat han estat *Adossats*, de Ramon Madaula amb direcció de Jordi Casanovas (Teatre Romea, 2018-2019); *Lena Woyzeck* de Jordi Casanovas i dirigida per Xicu Masó (2017); *Diari d'una miliciana* (La Seca/Espai Brossa, 2016); *Ricard de 3r*, escrita per Gerard Guix i dirigida per Montse Rodríguez (2016), i *Litoral*, de Wajdi Mouawad i direcció d'Oriol Broggi (Teatre Romea, 2013).

Informació general
Jerusalem

#Jerusalem

De l'1 al 3 de juliol

Amfiteatre del Teatre Grec

Horaris:

De dilluns a dimecres: 22 h

Preus:

A partir de 15 €

Contacte de premsa

Anna Casasayas i Albert López

93 309 75 38 – premsa@focus.cat

DISTRIBUCIÓ

T. 93 30 975 38

www.focus.cat

Sergi Calleja

scalleja@focus.cat

Noemí Diaz

ndiaz@focus.cat

Una coproducció de

teatreroomea

CDN

Centro Dramático Nacional

Amb el suport de

